

вѣлъ ёще, но понеже былъ скопенъ (евнухъ), немо-
жалъ да са избере за наслѣдникъ на престола.

Отъ четирмата братѣя, на които са даде бл-
гарската корона, *Дасидъ* слѣдъ малко умрѣлъ; *Мой-
сей* былъ убитъ при обсадата на едно укрѣпено мѣ-
сто, именно въ Сѣрресъ (Македонія), а *Самуилъ* по-
губилъ *Аарона*, който былъ подозрѣнъ за партизан-
нинъ Гръкоримскы, защото уловили въ него тайна
корреспонденція съ тѣхъ. Сичкытѣ почти имаха
сжщата участь, освѣнъ двамата Аароновы сыно-
ве — *Владиславъ*, когото Самоиловѣтъ сынъ *Родо-
миръ* отжрва отъ смъртъта и *Алузіанъ*, който сам-
си сполучи да избѣгне. И тѣй отъ четирмата братѣя
Самуилъ само останъ и са превъзгласи за царь бл-
гарскый (981).

§. 30. Самуилъ и неговытѣ наслѣдници
(981—1019).

Слѣдъ възцаряванъето си Самуилъ пренесе пре-
стола отъ Преславъ въ Охрида, и много са отлич-
какѣто по военныя духъ, тѣй и по храбростъта си.
Той поведе блгарската войска и нахълта въ рим-
скытѣ провинци, та опостуши Тракия, Македонія,
Тессалия и Морей, като привзе и много градове, отъ
които най-забѣлѣжителны бѣхъ Ени-Шеиръ (Дарис-
са) и Сѣрресъ. Тогазъ и императоръ Василій II, на
слѣдникъ на Цемискія са подигна съ силна войска
противъ Блгарытѣ и отидо да обсади Софія (Срѣ-
децъ), дѣто едвамъ бѣше престигилъ и Самуилъ,
който са крмеше съ войската си въ планината. Ко-
гато императорѣтъ бѣше вече обиколилъ града за да
го привземе, пристигна му извѣстие, какво едни
неговѣ войвода *Барда-Склеросъ* станалъ на-кранъ
да му отнемо престола; тогазъ Василій остави об-
садата и тръгна съ войската си за Цариградъ. Са-
муилъ, като са възползува отъ този случай, пада